

אלא מי שנושך במחיבות, מפרק רוחו ברוחו בדרכות מחיבות, ומישלא נوشך במחיבות, זה לא בדרכות, אלא ונעטרות. מה זה בעטרות? גשות, שלא דבקה רוחו באוטה נשיקה ולא נפרק בו כלל. ומשום כך כתוב, ישקה מונשיקות פיהו, שהיא דרכות רוח ברוח.

שנינו, כל זמן שהקדוש ברוך הוא הולך עם ישראל, כביכול נרבקת רוח ברוח, ועל זה כתוב (דברים) ואתם הדבקים בה, בכל אוטם גוני הדבקות, ולא נפרדים זה מזה. בשעה שנאמר הנה אנכי שלח מלאך לפניה, ידע משה שזו פרישה. אמר, (שםות לו) אם אין פניה הולכים אל פعلنנו מזה.

רבי אבא אמר, מה כתוב למעלה מזה? (שם לו) ראשית בכורי אדרמתך תפbia בית ה' אלתיך לא תבשל גדי בחלב אמו. מה זה אומר? אלא שלא לערב דבר מהthon בעלין, שלא ניק החצר החיצון מהצד הפנימי. מה בין זה לזה? זה שבחוץ מצד הטהרה, וזה שלפנים הצד הקדשה. מי היא אמו? זו נסחת ישראל שנקראת אם. בחלב אמו - שלא יונק מצד זה מי שלא צריך. וכןן כתוב, הנה אנכי שלח מלאך לפניה. אמר משה, הרי קבלתי בטחו מך שלא תפרד מעמנו, וראי אם אין פניה הולכים אל פعلنנו מזה. ובמה יודע אפוא וגוי.

אמר רבי אלעזר, דבר זה לא אמר המקדוש ברוך הוא אלא באהבת ישראל ולהתפיס עמו. למלך שהיה רוצה לעזוב אותו. בא בנו יפחד לבקש מהמלך שילך עמו. הקדיםמלך ואמր, הרי לגייגר פלוני ילק עמך לשمرך בךך. לאחר

בשיקות שוגא. מי ונעטרות נשיקות שוגא. אלא מאן דנשיך במחיבות, מתפרק רוחיה בروحיה, בדקיקותה דמחיבותה ומאן דלא נשיך במחיבותה, לאו בדקיקותה הוא, אלא ונעטרות. מי ונעטרות. גטotta, דלא דבק רוחיה בה הוא נשיקה. ולא אתפרק בה כל וbagini כך כתיב, ישקני מנשיקות פיהו, דהוא דבקותא רוחא ברוחא.

הנה, כל זמנה דקודשא בריך הוא איזיל ביישראל, כביכול אתפרק רוחא ברוחא, ועל דא כתיב, (דברים יז) ואתם הדבקים ביה, וכל אינון גווני דבקיקותא, ולא מתפרק שא דא מן דא. בשעתה דאטמר הגה אנכי שלח מלאך לפניה, ידע משה דפרישותא הוא. אמר (שםות לו) אם אין פניה הולכים אל פعلنנו מזה. רבי אבא אמר, מה כתיב לעילא מן דא, (שםות יז) ראשית בכורי אדרמתך תפbia בית יי' אלתיך לא תבשל גדי בחלב אמו. מי קא מיררי. אלא דלא לערבה מלחה תפאה בעלה, דלא יונק סטרא דלבר, מיטרא פנימאה. מה בין hei להאי. דא דלבר, מיטרא דמסאבא. וזה דלגו, ביטרא קדיישא. מאן אמו. דא בנסת ישראל, דאטורי אמר. בחלב אמו, דלא יונק מהאי סטרא, מאן דלא אצטريك. והכא כתיב, הגה אנכי שלח מלאך לפניה. אמר משה, הא קבילנא בטחונא מינך, דלא התפרש מינן, ורקאי אם אין פניה הולכים אל פعلنנו מזה. ובמה יידע איפוא וגוי.

אמר רבי אלעזר, מלחה דא לא קא אמר קדשא בריך הוא אלא ברחימותא דישראל, ולאתפיני באחריה. למלאה דהוה בעי למיזל עם בריה. ולא בעי לשבקא ליה. אתה ביריה, (דף זכח ע"א) ומסתפי למבעי ליה ? למלא